

Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	31D/10/2021
Identifikačné číslo spisu:	9621200080
Dátum vydania rozhodnutia:	26. apríla 2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200080.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej (sudca spravodajca), členov senátu Mgr. Michala Novotného a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a prísediacich sudkýň JUDr. Jitky Johany Hasíkovej a doc. JUDr. Diany Treščákovej, PhD., vo veci vedenej proti S.. Ľ. I., R.. XX.XX.XXXX, D. I.Á. XXXX/XX, D.a, sudcovi J. I. v D., v konaní o návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu, o odvolaní voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu sp.zn. 4Dp/1/2020 zo dňa 17. marca 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 26. apríla 2022, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 46 ods. 5 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) rozhodnutie disciplinárneho senátu, č. k. 4Dp 1/2020-137 zo dňa 17. marca 2020 p o t v r d z u j e.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej „navrhovateľ“) podal návrh na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu S.. Ľ. I., sudcovi J. I. v D. podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“), pretože uznesením prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000 - 57 z 9.3.2020 mu bolo vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v bodoch č. 7, č. 18 výrokovej časti uznesenia, pričom ide o úmyselný trestný čin.

2. Disciplinárny senát na základe zistených skutkových okolností dospel k záveru, že návrh na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu, S.. Ľ. I., bol podaný dôvodne, a preto rozhodnutím sp. zn. 4Dp/1/2020 zo 17. marca 2020 (ďalej „rozhodnutie disciplinárneho senátu“) podľa § 22 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich na základe návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky dočasne pozastavil výkon funkcie sudcu S.. Ľ. I., sudcovi J. I. v D., a to až do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na základe uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000 - 57 z 9.3.2020 za úmyselný trestný čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu. Konštatoval, že v danom prípade vznesením obvinenia voči sudcovi pre úmyselný trestný čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu, bola do značnej miery spochybnená jeho morálna integrita a spôsobilosť vykonávať sudcovskú funkciu v súlade s etickými zásadami, a preto zotrvanie sudcu v štádiu aktívneho výkonu sudcovskej funkcie je z hľadiska ohrozenia dôvery verejnosti v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov neakceptovateľné. Z dôvodu zabezpečenia práva občanov na rozhodovanie len tými sudcami, o ktorých niet pochybnosť, že pre výkon funkcie spĺňajú všetky zákonné a etické predpoklady, disciplinárny senát sa s návrhom ministra spravodlivosti, aby sudca do právoplatného skončenia trestného stíhania nerozhodoval v konkrétnych veciach, stotožnil.

3. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal S.. Ľ.Š. I., sudca J. I. v D. s dočasne pozastaveným výkonom funkcie sudcu (ďalej „odvolateľ“) včas odvolanie z 23. marca 2020, v ktorom žiadal, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu zrušil s prihliadnutím na skutočnosť, že predmetné uznesenie o začatí trestného stíhania voči jeho osobe je založené len na výpovedi nedôveryhodnej osoby S.. C. I., tzv. kajúcnika, pričom jeho výpoveď nie je potvrdená inými dôkaznými prostriedkami, čo disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní vôbec nevzal do úvahy. Odvolateľ uviedol, že podľa § 22 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich len z dôvodu začatého trestného stíhania nie je disciplinárny senát povinný dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu. Zákonodarca tým predpokladal skutočnosť, že disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní zohľadní a vezme do úvahy skutkové okolnosti každého jednotlivého návrhu a to za účelom, aby nedochádzalo k dočasnému pozastaveniu výkonu funkcie sudcu len na základe šikanózneho alebo nedostatočne zdôvodneného začatého trestného stíhania. Podľa odvolateľa motívom S.. I. bolo svojou výpoveďou rozdrobiť svoju vinu na iné osoby a účelovo poškodiť odvolateľa vzhľadom na ich nie dobré vzťahy. Odvolateľ poukázal na rozpor medzi výrokom napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnením v bode 3 týkajúci sa zisteného skutkového stavu, že mu bolo vznesené obvinenie „za zločin prijímania úplatku, resp. pre korupciu“. Toto skutkové tvrdenie je nepravdivé, nemohlo byť zistené ani z návrhu ministra spravodlivosti, ani z uznesenia o vznesení obvinenia. Tento zásadný rozpor nemožno podľa odvolateľa vnímať len ako formálne pochybenie, pretože z hľadiska skutkového stavu má zásadný význam a je podkladom pre následné právne posúdenie skutkového stavu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu má byť presvedčivé a má vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, čo sa však v tomto prípade nestalo. Odvolateľ ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. marca 2020, č. k.: PL. ÚS 4/2020-188, ktorý o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky o súhlas na vzatie do väzby sudcu J. I. v D., S.. Ľ. I., rozhodol tak, že súhlas na jeho vzatie do väzby nedal s odôvodnením: „Ústavný súd nemá za úlohu v procese rozhodovania o väzbe suplovať či kontrolovať orgány činné v trestnom konaní a ani sudcu pre prípravné konanie či súd. Jeho úloha je vytvoriť ústavnú hrádzu voči prípadným pokusom neústavným spôsobom zasiahnuť do súdnej moci. K takej situácii by mohlo dôjsť napríklad v tom prípade, ak by návrh na vyslovenie súhlasu na vzatie do väzby bol natoľko všeobecný či povrchný, že by z ústavného hľadiska nebolo možno ospravedlniť, prečo je nevyhnutné uprednostniť obmedzenie osobnej slobody sudcu ako reprezentanta nezávislej súdnej moci pred vykonávaním trestného stíhania jeho osoby na slobode. Iba formálne, nie vecné zdôvodnenie návrhu generálneho prokurátora na vyslovenie súhlasu na vzatie sudcu do väzby, obmedzenie sa iba na citáciu zákona bez poskytnutia adekvátnej zrozumiteľnej vysvetľujúcej argumentácie či lakonický prednes dôvodov na trestné stíhanie sudcu či obmedzenie jeho osobnej slobody väzbou by mohli predstavovať hrozbu zásahu do súdnej moci spôsobom, ktorý je ústavne neudržateľný. Výsledky tajného hlasovania pléna ústavného súdu nasvedčujú tomu, že nedostatky žiadosti generálneho prokurátora vo vzťahu k obvinenému sudcovi spochybňujú rešpekt k ústavne formulovanej nezávislosti sudcov v miere odôvodňujúcej odopretie

žiadaného súhlasu na väzbu.“ Odvolateľ uviedol, že sa konania, ktoré mu je kladené za vinu nedopustil, popiera akékoľvek zasahovanie do nezávislosti súdu v prípadoch označených v uznesení o vznesení obvinenia, a preto je presvedčený, že naďalej spĺňa všetky zákonom požadované predpoklady sudcovskej spôsobilosti, neporušuje žiadne povinnosti sudcu a nekoná v rozpore s Etickým kódexom sudcu.

4. Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

II.

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) preskúmal rozhodnutie doterajšieho disciplinárneho orgánu ako aj podané odvolanie. Jeho právomoc pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 46 ods. 5 disciplinárneho súdneho poriadku v účinnom znení.

6. So zreteľom na § 131 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch najvyšší správny súd konštatuje, že podané odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou a včas. Po vecnom posúdení veci senát najvyššieho správneho súdu dospel k záverom, ktoré deklaroval vo výroku tohto uznesenia a bližšie odôvodňuje nasledovne.

III.

7. Podľa § 22 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediach sudcovi, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin alebo proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie za čin, za ktorý môže byť odvolaný z funkcie sudcu, možno dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu až do právoplatného skončenia trestného stíhania, disciplinárneho konania alebo do rozhodnutia prezidenta o odvolaní z funkcie sudcu.

8. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona o sudcoch a prísediach o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu rozhoduje disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu na návrh ministra, ak je proti sudcovi vznesené obvinenie za úmyselný trestný čin.

9. Podľa § 46 ods. 5 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) ak bolo vo veci ... do 30. novembra 2021 proti disciplinárnemu rozhodnutiu doterajšieho disciplinárneho orgánu podané odvolanie, o odvolaní rozhodne disciplinárny senát podľa tohto zákona; napadnuté disciplinárne rozhodnutie môže len zmeniť alebo potvrdiť. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu o odvolaní nie je prípustné odvolanie.

10. Jedným z atribútov výkonu sudcovskej moci garantovanej v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v účinnom znení je nezávislosť. S ohľadom na uvedené zákon o sudcoch a prísediach priznáva sudcom osobitné postavenie, avšak súčasne kladie na nich osobitné nároky. Úmyslom zákonodarcu je, aby sudca v každej veci pôsobil ako nezávislá autorita, a zároveň, aby takýmto spôsobom bol vnímaný nielen účastníkmi konania, ale aj širokou odbornou ako aj laickou verejnosťou. Nesplnenie oboch týchto atribútov vedie nutne k zníženiu a spochybneniu dôveryhodnosti súdneho systému ako celku. Senát najvyššieho správneho súdu si uvedomuje, že dočasné pozastavenie funkcie sudcu je veľmi vážnym zásahom do života sudcu. Upriamuje však pozornosť na to, že sudca ako držiteľ štátnej moci rozhoduje o právach a povinnostiach jednotlivých fyzických a právnických osôb, pričom základom jeho rozhodovacej činnosti je dôvera v daného sudcu a v jeho rozhodnutie. Trestné obvinenie zo skutkov, ktoré navrhovateľ považuje za nezlučiteľné s funkciou sudcu, naštrbuje dôveru v zákonné a spravodlivé rozhodnutia zo strany uvedeného sudcu. Senát najvyššieho správneho súdu upriamuje pozornosť tiež na to, že nestačí, aby bol tento sudca v zmysle jeho subjektívneho presvedčenia nezávislý a nestranný, ale aj aby sa tak javil i účastníkom konania a celej širokej verejnosti.

11. Najvyšší správny súd overil, či trestné stíhanie voči menovanému sudcovi začaté na základe uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000-57 zo dňa 9.3.2020, ktorým bolo menovanému sudcovi vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods.1, 2 písm. b/ Trestného zákona v bodoch č. 7, č. 18 výrokovej časti uznesenia, neskončilo. Z oznámenia Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000-865 zo dňa 25.2.2022, zistil, že obv. Ľ. I. je naďalej trestne stíhaný za zločin zasahovania do nezávislosti sudcu podľa § 342 ods.1, 2, písm. b/ Trestného zákona, ktoré bolo začaté na základe uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000-57 zo dňa 9.3.2020, sťažnosť obv. proti uvedenému uzneseniu bola zamietnutá uznesením Generálneho prokurátora SR sp. zn. XVI Gn 10/20/1000-14 z 15. mája 2020. V uvedenom uznesení generálny prokurátor vo vzťahu k obvinenému sudcovi S.. Ľ. I. v bodoch 122 a 123 konštatoval: „Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 110 až 113 tohto uznesenia sa obhajobné tvrdenia obvineného javia ako nevierohodné. Právne posúdenie konania obvineného ako zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods.1, ods.2 písm. b/ Trestného zákona je zákonné, pretože na základe uvedených dôkazov je v rozsahu požadovanom § 206 ods.1 Trestného poriadku preukázané, že obvinený v dvoch prípadoch pôsobil priamo na svedka S.. C. I. alebo jeho prostredníctvom na zákonných sudcov, aby rozhodli v prospech jednej strany konania bez ohľadu na skutkový a právny stav veci.“

12. Predmetom právneho posúdenia v tomto konaní nie je skutočnosť, či menovaný sudca spáchal trestné skutky, ktoré sa mu kladú za vinu. Najvyšší správny súd v tomto konaní posudzuje, či s ohľadom na skutky, ktoré sa menovanému sudcovi dávajú za vinu, je náležité, aby menovaný sudca do právoplatného skončenia trestného konania vykonával funkciu sudcu. V tomto ohľade senát Najvyššieho správneho súdu SR vychádzal z návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu. Závažnosť trestných skutkov, ktoré sa menovanému sudcovi dávajú za vinu, ho vedie tiež k názoru, že tento by do rozhodnutia o vine funkciu sudcu nemal vykonávať. Vznesenie trestného obvinenia proti uvedenému sudcovi zo spáchania zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods.1, ods.2, písm. b/ Trestného zákona v dvoch skutkoch (bod 7 a bod 18 uznesenia o vznesení obvinenia voči tomuto sudcovi), evokuje výraznú obavu z toho, že obvinený nebude do skončenia trestného konania pôsobiť v postavení sudcu, ktorý by predstavoval nezávislú a nestrannú autoritu.

13. Senát najvyššieho správneho súdu ako nedôvodnú vyhodnotil námietku odvolateľa, ktorou v odvolaní namietal, že disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že predmetné uznesenie o začatí trestného stíhania voči jeho osobe je založené len na výpovedi nedôveryhodnej osoby S.. C. I., tzv. kajúcnika, pričom jeho výpoveď nie je potvrdená inými dôkaznými prostriedkami, poukazom na úmysel zákonodarcu v právnej úprave ustanovenej v § 22 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediach, ktorý v tejto právnej úprave predpokladal skutočnosť, že disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní zohľadní a vezme do úvahy skutkové okolnosti každého jednotlivého návrhu a to za účelom, aby nedochádzalo k dočasnému pozastaveniu výkonu funkcie sudcu len na základe šikanózneho alebo nedostatočne zdôvodneného začatého trestného stíhania, majú za to, že motívom S.. I. bolo svojou výpoveďou rozdrobiť svoju vinu na iné osoby a účelovo poškodiť odvolateľa vzhľadom na ich nie dobré vzťahy.

14. Senát najvyššieho správneho súdu k uvedenej námietke odvolateľa konštatuje. Zákonodarca v právnej norme § 22 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediach stanoví, že sudcovi, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin, možno dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu až do právoplatného skončenia trestného stíhania, disciplinárneho konania alebo do rozhodnutia prezidenta o odvolaní z funkcie sudcu. Vychádzajúc z právnej úpravy citovanej právnej normy zákonodarca slovným zvratom „možno“ ponecháva na úvahe súdu, či sudcovi, na ktorého je podaný návrh na dočasné pozastavenie funkcie sudcu, výkon funkcie sudcu pozastaví. Disciplinárny senát v uznesení, napadnutom odvolateľom, využívajúc zákonodarcom povolenú úvahu, dospel k záveru, že v prípade uvedeného sudcu sú splnené podmienky na dočasné pozastavenie funkcie sudcu, ktorú svoju právnu úvahu odôvodnil náležite v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keď konštatoval, že v danom prípade vznesením obvinenia voči sudcovi pre úmyselný trestný čin bola do značnej

miery spochybnená jeho morálna integrita a spôsobilosť vykonávať sudcovskú funkciu v súlade s etickými zásadami, a preto zotrvanie sudcu v štádiu aktívneho výkonu sudcovskej funkcie je z hľadiska ohrozenia dôvery verejnosti v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov neakceptovateľné. Z dôvodu zabezpečenia práva občanov na rozhodovanie len tými sudcami, o ktorých niet pochybnosť, že pre výkon funkcie spĺňajú všetky zákonné a etické predpoklady, disciplinárny senát sa s návrhom ministra spravodlivosti, aby sudca do právoplatného skončenia trestného stíhania nerozhodoval v konkrétnych veciach, stotožnil. Z uvedeného vyplýva, že v prvostupňovom disciplinárnom konaní disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní zohľadnil a vzal do úvahy skutkové okolnosti daného prípadu vychádzajúc zo skutkových a právnych skutočností vyplývajúcich z uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000-57 zo dňa 9.3.2020, ktorým bolo menovanému sudcovi vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods.1, 2 písm. b/ Trestného zákona v bodoch č. 7, č. 18 výrokovej časti uznesenia.

15. Senát najvyššieho správneho súdu ako nedôvodnú vyhodnotil tiež námietku odvolateľa, ktorou v odvolaní namietal rozpor medzi výrokom napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnením v bode 3 týkajúci sa zisteného skutkového stavu, že mu bolo vznesené obvinenie „za zločin prijímania úplatku, resp. pre korupciu“, tvrdiac, že toto skutkové tvrdenie je nepravdivé. K uvedenej námietke odvolateľa senát najvyššieho správneho súdu konštatuje. Z odôvodnenia napadnutého disciplinárneho rozhodnutia v bode 3 vyplýva „...navrhovateľ je presvedčený o tom, že takého sudcu, ktorému bolo vznesené obvinenie pre korupciu...“. Navrhovateľ v návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu uvedenému sudcovi takéto skutkové tvrdenie neuvádza. Možno preto súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že v bode 3 napadnutého disciplinárneho rozhodnutia predchádzajúci disciplinárny orgán nesprávne uvádza skutkové zistenie, z návrhu navrhovateľa nevyplývajúce. Napriek uvedenému zisteniu však nie je možné mať za to, že v danom prípade ide o nezlučiteľnosť výroku s odôvodnením majúce za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže z výroku napadnutého disciplinárneho rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že uvedenému sudcovi sa dočasne pozastavuje výkon funkcie sudcu až do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na základe uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/3 Gv 76/19/1000 - 57 z 9.3.2020 za úmyselný trestný čin až do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na základe uvedeného uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Z uvedeného uznesenia prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky jednoznačne vyplýva, že uvedenému sudcovi bolo vznesené obvinenie za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods.1, ods.2, písm. b/ Trestného zákona za dva skutky, teda za úmyselný trestný čin. Začatie trestného stíhania na základe vzneseného obvinenia voči sudcovi za zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods.1, ods.2, písm. b/ Trestného zákona aj podľa názoru senátu najvyššieho správneho súdu vzbudzuje pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti stíhaného sudcu. Senát najvyššieho správneho súdu súčasne upriamuje pozornosť na to, že v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 46 ods.5 disciplinárneho súdneho poriadku o odvolaní rozhodne disciplinárny senát podľa tohto zákona; napadnuté disciplinárne rozhodnutie môže len zmeniť alebo potvrdiť. V súlade s uvedenou právnou úpravou disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúc o odvolaní odvolateľa nemal právomoc na zrušenie napadnutého disciplinárneho rozhodnutia doterajšieho disciplinárneho orgánu č.k. 4Dp 1/2020-137 z 17.3.2020. Vzhľadom k uvedenému pokiaľ aj senát doterajšieho disciplinárneho orgánu v napadnutom rozhodnutí pochybil tak, ako je uvedené vyššie, disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu toto pochybenie vyhodnotil tak, že uvedené pochybenie nemá za následok nezákonnosť napadnutého disciplinárneho rozhodnutia.

16. Senát najvyššieho správneho súdu za nedôvodné považoval tiež poukaz odvolateľa na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. marca 2020, č. k.: PL. ÚS 4/2020-188, ktorý o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky o súhlas na vzatie do väzby sudcu J. I. v D., S. Ľ. I., rozhodol tak, že súhlas na jeho vzatie do väzby nedal, citujúc časť odôvodnenia uznesenia. K argumentácii odvolateľa senát najvyššieho správneho súdu konštatuje. Uvedeným uznesením ústavný súd rozhodoval o súhlase na vzatie do väzby uvedeného sudcu. Z odôvodnenia tohto uznesenia pritom vyplýva zdôvodnenie citované

samotným odvolateľom: „Iba formálne, nie vecné zdôvodnenie návrhu generálneho prokurátora na vyslovenie súhlasu na vzatie sudcu do väzby, obmedzenie sa iba na citáciu zákona bez poskytnutia adekvátnej zrozumiteľnej vysvetľujúcej argumentácie či lakonický prednes dôvodov na trestné stíhanie sudcu či obmedzenie jeho osobnej slobody väzbou by mohli predstavovať hrozbu zásahu do súdnej moci spôsobom, ktorý je ústavne neudržateľný. Výsledky tajného hlasovania pléna ústavného súdu nasvedčujú tomu, že nedostatky žiadosti generálneho prokurátora vo vzťahu k obvinenému sudcovi spochybňujú rešpekt k ústavne formulovanej nezávislosti sudcov v miere odôvodňujúcej odopretie žiadaného súhlasu na väzbu.“ Ústavný súd týmto uznesením nerozhodoval ani sa nezaoberal inými vecnými resp. právnymi otázkami viažucimi sa k predmetu prejednávanej veci vo vzťahu k posudzovanému sudcovi.

17.Vychádzajúc z uvedeného s ohľadom na závažnosť trestných skutkov, ktoré sa obvinenému sudcovi dávajú za vinu, senát najvyššieho správneho súdu dospel k záveru, že návrh na dočasné pozastavenie funkcie sudcu bol podaný dôvodne, aby obvinený sudca až do právoplatného skončenia trestného konania mal dočasne pozastavený výkon funkcie sudcu. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd námietky odvolateľa vznesené v jeho odvolaní vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nespochybnil zákonnosť napadnutého rozhodnutia doterajšieho disciplinárneho orgánu sp. zn. 4Dp 1/2020-137 zo dňa 17.3.2020, z ktorých dôvodov najvyšší správny súd podľa § 46 ods.5 disciplinárneho súdneho poriadku napadnuté disciplinárne rozhodnutie potvrdil.

18.Toto uznesenie prijal disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5:0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.